

Nr 48.

Ankom till riksdagens kansli den 29 april 1920 kl. 4 e. m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående förhöjning för år 1920 av åt vissa f. d. poststationsföreståndare och lantbrevbärare utgående understöd.

I en till riksdagen den 12 mars 1920 avlåten, till bankoutskottet hänvisad proposition, nr 232, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över civilärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att till sådana f. d. poststationsföreståndare och lantbrevbärare, som frånträtt sina befattningar före 1918 års ingång och vilka åtnjuta understöd för sin återstående livstid av det å postverkets stat för driftkostnader upptagna förslagsanslaget till livräntor och understöd, må under år 1920 av postmedel utbetalas förhöjning med 35 procent av vederbörande tillkommande understöd.

Till återopade statsrådsprotokollet har föredragande departementschefen anfört:

»Genom särskilda kungl. brev den 20 juni 1913 och den 28 juni 1918 har generalpoststyrelsen bemyndigats att i enlighet med av Kungl. Maj:t och riksdagen fastställda grunder utbetala ålderdomsunderstöd till ur postverkets tjänst avgångna poststationsföreståndare, som varit anställda medelst personliga kontrakt, samt lantbrevbärare. De nu avsedda understöden, som tidigare utgått från ett i postverkets stat för driftkostnader upptaget förslagsanslag till understöd m. m. åt personer, som äro eller varit anställda vid postverket eller anlitats i dess ärenden, bestridas för innevarande år från det i postverkets driftkostnadsstat upptagna förslagsanslaget till livräntor och understöd.

De f. d. poststationsföreståndare och lantbrevbärare, varom nu är fråga, hava med avseende å rätt till krigstidstillägg intagit en undantagsställning från flertalet övriga f. d. befattningshavare i statens tjänst, i det att bestämmelserna angående krigstidstillägg åt f. d. befattningshavare under åren 1917—1919, enligt vad som blivit fastslaget, ej äro å dem tillämpliga. Med hänsyn härtill medgav 1919 års lagtima riksdag på framställning av Kungl. Maj:t (prop. 191), att till sådana f. d. poststationsföreståndare och lantbrevbärare, som frånträtt sina befattningar före 1918 års ingång och åtnjöte årliga understöd av ifrågavarande slag, finge under år 1919 utbetalas förhöjning med 35 procent av vederbörande tillkommande understöd. Anledningen till att nämnda förhöjning begränsades på nu angivet sätt ligger däri, att lantpoststationsföreståndarnas avlöningsförhållanden reglerats från och med år 1918, varjämte lantbrevbärarnas ersättning på senaste tiden i regel avsevärt ökats, till följd varav dylika befattningshavare, som avgått från sina befattningar efter 1917 års utgång, kommit i en betydligt gynnsammare ställning med avseende å understödsbeloppens storlek, som bestämmes i förhållande till den senast åtnjutna avlöningen, än de, som avgått före samma tidpunkt.

Då ifrågavarande f. d. befattningshavare icke torde komma att bliva delaktiga i de dyrtidstillägg åt f. d. befattningshavare i allmänhet, som kunna komma att beviljas för år 1920, äro samma skäl, som åberopats till stöd för understödets höjning under år 1919, jämväl tillämpliga beträffande år 1920.»

I likhet med departementschefen finner utskottet billigt, att de f. d. poststationsföreståndare och lantbrevbärare, vilka frånträtt sina befattningar före 1918 års ingång, jämväl under år 1920 komma i åtnjutande av någon förhöjning av dem tillkommande understöd. Med hänsyn till de små belopp, med vilka dessa understöd utgå, och då ifrågavarande f. d. befattningshavare icke åtnjuta något dyrtidstillägg, har utskottet ansett förhöjningen skäligen böra utgå med 50 procent i stället för av Kungl. Maj:t föreslagna 35 procent.

Utskottet hemställer sålunda,

att till sådana f. d. poststationsföreståndare och lantbrevbärare, som frånträtt sina befattningar före 1918 års ingång och vilka åtnjuta understöd för sin återstående livstid av det å postverkets stat för driftkostnader upptagna förslagsanslaget till livräntor och

Utskottet.

understöd, må under år 1920 av postmedel utbetalas förhöjning med femtio procent av vederbörande tillkommande understöd.

Stockholm den 29 april 1920.

På bankoutskottets vägnar:

MALTE SOMMELIUS.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

av första kammaren: herrar *Lindley, Öhngren, Rosling, Enhörning, Söderbom, Svenson* i Eskhult och *Malmberg* samt

av andra kammaren: herrar *Jonsson* i Gumboda, *Borg, Sommelius, Edbom, Wikström, Borggren, Bäcklund* och *Lindvall*.
